

Poruka pape Franje za korizmu 2025.

Sveti Otac u svojoj poruci za korizmu jubilarne godine razmišlja o „hodu zajedno“, ističući tri poziva na obraćenje: kao hodočasnici, u sinodalnosti i nadi.

26.02.2025.

Draga braćo i sestre,

pokorničkim znakom posipanja pepelom po glavi započinjemo godišnje hodočašće Svete korizme, u vjeri i nadi. Crkva, majka i učiteljica,

poziva nas da pripravimo svoja srca i otvorimo se Božjoj milosti kako bismo s velikom radošću slavili vazmenu pobjedu Krista, Gospodina, nad grijehom i smrću, kako je sveti Pavao uskliknuo: „Smrt je pobijeđena. Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? “Gdje ti je žalac?” (1 Kor 15,54-55). Isus Krist, mrtvi i uskrsli, zapravo je središte naše vjere i jamac naše nade u veliko obećanje Očevo: vječni život, koji je već ispunio u Njemu, svom ljubljenom Sinu (usp. Iv 10,28; 17,3).

U ovoj korizmi, obogaćenoj milošću Jubilarne godine, želim vam ponuditi razmišljanja o tome što znači hodati zajedno u nadi i otkrivati pozive na obraćenje koje Božje milosrđe upućuje svima nama, osobno i kao zajednici.

Prije svega *hodajte*. Geslo jubileja, “Hodočasnici nade,” evocira dugo putovanje izraelskog naroda prema

obećanoj zemlji, opisano u Knjizi izlaska; teški put od ropstva do slobode, koju želi i vodi Gospodin, koji voli svoj narod i uvijek mu ostaje vjeran. Ne možemo se sjetiti biblijskog egzodusa, a da ne pomislimo na toliku braću i sestre koji danas bježe od situacija bijede i nasilja, tražeći bolji život za sebe i svoje voljene.

Ovdje se javlja prvi poziv na obraćenje, jer svi smo mi hodočasnici u životu. Svatko se može zapitati: kako dopuštam da me to stanje izazove? Jesam li stvarno na pravom putu ili sam malo paraliziran, statičan, uplašen i bez nade; ili zadovoljan u svojoj zoni komfora? Tražim li puteve oslobođenja od situacija grijeha i nedostatka dostojanstva? Bila bi dobra korizmena vježba suočiti se s konkretnom stvarnošću nekog useljenika ili hodočasnika, dopustiti joj da nas izazove, da otkrijemo što

Bog od nas traži, da budemo bolji hodači prema Očevoj kući.

Ovo je dobar “test” za pješaka.

Drugo, krenimo na ovo putovanje *zajedno*. Poziv Crkve je hodati zajedno. Kršćani su pozvani putovati zajedno, nikada kao putnici usamljeni. Duh Sveti nas potiče da izađemo iz sebe da idemo prema Bogu i prema svojoj braći i sestrama, a da se nikada ne zatvorimo.

Hoditi zajedno znači biti umjetnici jedinstva, polazeći od zajedničkog dostojanstva djece Božje (usp. Gal 3,26-28); To znači hodati rame uz rame, bez gaženja ili dominacije nad drugima, bez gajenja zavisti ili licemjerja, bez dopuštanja da itko zaostaje ili da se osjeća isključenim. Idemo u istom smjeru, prema istom cilju, slušajući jedni druge s ljubavlju i strpljenjem.

U ovoj korizmi Bog traži od nas da provjerimo jesmo li u svojim životima, u svojim obiteljima, na mjestima gdje radimo, u župnim ili redovničkim zajednicama, sposobni hodati s drugima, slušati, nadvladati napast da se zatvorimo u svoju autoreferencijalnost, baveći se samo svojim potrebama.

Upitajmo se pred Gospodinom jesmo li sposobni surađivati kao biskupi, svećenici, posvećene osobe i laici, u službi Kraljevstva Božjega; Ako imamo stav dobrodošlice, konkretnim gestama, prema ljudima koji nam dolaze i onima koji su daleko; činimo li da se ljudi osjećaju dijelom zajednice ili ih marginaliziramo. Ovo je drugi poziv: obraćanje na sinodalnost.

Treće, hodajmo ovim putem zajedno u *nadi* za obećanje. Neka nam nada koja ne razočara (usp. Rim 5,5), središnja poruka Jubileja, bude obzor

korizmenog hoda prema uskrsnoj pobjedi.

Kao što nas je papa Benedikt XVI. poučio u enciklici Spe Salvi, „ljudsko biće treba bezuvjetnu ljubav.

Potrebna mu je ta sigurnost koja ga tjera da kaže: „Ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, niti bilo koje drugo stvorenje neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje, koja se očitovala u Kristu Isusu, Gospodinu našem“ (Rim 8,38-39) [6]. Isus, naša ljubav i naša nada, uskrsnu [7], živi i slavno kraljuje. Smrt je pretvorena u pobjedu i tu leži vjera i nada kršćana, u Kristovo uskrsnuće.

Ovo je, dakle, treći poziv na obraćenje: poziv nade, povjerenja u Boga i njegovo veliko obećanje, vječni život. Moramo se zapitati: Imam li uvjerenje da mi Bog oprašta grijeha ili se ponašam kao da se

mogu spasiti? Čeznem li za spasenjem i zazivam li Božju pomoć da ga dobijem? Živim li konkretno nadu koja mi pomaže čitati povijesne događaje i potiče me da se posvetim pravdi, bratstvu i brizi za naš zajednički dom, djelujući tako da nitko ne bude izostavljen?

Braćo i sestre, zahvaljujući Božjoj ljubavi u Isusu Kristu zaštićeni smo nadom koja ne razočarava (usp. Rim 5,5). Nada je “sidro duše”, sigurno i čvrsto. U njemu Crkva moli da se “svi spase” (1 Tim 2,4) i nada se da će jednog dana biti u slavi neba sjedinjena s Kristom, svojim mužem. Ovako je rekla sveta Terezija od Isusa: „Čekaj, čekaj, jer ne znaš kad će doći dan ili čas. Pazi pažljivo, jer sve brzo prolazi, čak i ako tvoja želja čini izvjesnost sumnjivom, a kratko vrijeme dugo» (Usklici duše Bogu, 15, 3).

Neka nas Djevica Marija, Majka nade,
zagovara i prati na korizmenom
putu.

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 6. veljače
2025.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/poruka-
pape-franje-za-korizmu-2025/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/poruka-pape-franje-za-korizmu-2025/)
(10.08.2025.)